

nis pópulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locútus es? Qui cum staret in médio eórum, ait: Sic fátui filii Israël, non judicántes, neque quod verum est cognoscéntes, condemnástis filiam Israël? Revertímini ad iudícium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsus eam. Révérsus est ergo pópulus cum festinátione. Et dixit ad eos Dániël: Separáte illos ab invicem procúl, & dijudicábo eos. Cúm ergo divisi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis, & dixit ad eum: Inveteráte diérum malórum, nunc vénérunt peccáta tua, quæ operabáris priùs, júdicans júdicia injústa, innocéntes ópprimens, & dimíttens nóxios, dicénte Dómino: Innocéntem & justum non interficies. Nunc er-

go si vidísti eam, dic sub qua árbore videris eos colloquéntes sibi? Qui ait: Sub schino. Dixit autem Dániël: Rectè mentítus es in caput tuum: Ecce enim Angelus Dei, accépta senténtia ab eo, scindet te médium. Et, amóto eo, jussit vénire álium, & dixit ei: Semen Chánaan, & non Juda, spécies decépit te, & concupiscéntia subvértit cor tuum: sic faciebátis filiabus Israël, & illæ timéntes loquebántur vobis: sed filia Júda non sustínavit iniquitátem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi? Qui ait: Sub prino. Dixit autem ei Dániël: Rectè mentítus es & tu in caput tuum: manet enim Angelus Dómini, gládium habens, ut secet te médium, & interficiat vos.

Ex-

Exclamávit itaquè omnis cœtus voce magna, & benedixerunt Deum, qui salvat sperántes in se. Et consurrexérunt advérsus duos seniôres (convicerat enim eos Daniël ex ore suo falsum dixisse testimónium) feceruntque eis sicut malè égerant advérsus próximum; & interfecerunt eos, & salvátus est sánquis innóxius in die illa.

DOMINICA IV in Quadragesima.

Lectio Epistolæ Beati
Pauli Apóstoli ad
Galatas.

FRatres, Scriptum est: Quóniam Abraham duos filios hábuit: unum de ancilla, & unum de libera. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per

repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans: quæ est Agar (Sina enim mons est in Arábia, qui conjunctus est ei, quæ nunc est Jerúsalem) & servit eum filiis suis. Illa autem, quæ sursum est Jerúsalem, libera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætare stérilis, quæ non paris: erúmpe, & clama, quæ non párturis: quia multi filii desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum. Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secundum carnem natus fúerat, persequébatur eum, qui secundum spíritum: ita & nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Eji-
ce ancillam, & filium

H 2

ejus:

ejus: non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberavit.

FERIA SECUNDA.

Lectio libri Regum.

<sup>3.
Reg.
3. c</sup> **I**N dièbus illis: Venèrunt duæ mulieres meretrices ad regem Salomõnem, steteruntque coram eo; quarum una ait: Obsecro, mi dõmine: ego & mulier hæc habitabamus in domo una, & peperit apud eam in cubiculo. Tertia autem die postquam ego peperit, peperit & hæc: & eramus simul, nullusque alius nobiscum in domo, excéptis nobis duabus. Mõrtuus est autem filius mulieris hujus nocte; dormiens quippè opprèssit eum. Et consurgens in-

tempèstæ noctis silèntio, tulit filium meum de lãtere meo ancillæ tuæ dormièntis, & collocavit in sinu suo: suum autem filium, qui erat mõrtuus, posuit in sinu meo. Cùmque surrexissem manè ut darem lac filio meo, apparuit mõrtuus: quem diligèntius intuens clara luce, deprehèndi non esse meum, quem genueram. Responditque altera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius tuus mõrtuus est, meus autem vivit. E contrario illa dicèbat: Mèntiris, filius quippè meus vivit, & filius tuus mõrtuus est. Atque in hunc modum contendebant coram rege. Tunc rex ait: Hæc dicit: Filius meus vivit, & filius tuus mõrtuus est. Et ista respondit: Non, sed filius tuus mõrtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo

rex:

rex: Afferte mihi gladium. Cùmque attulissent gladium coram rege: Dividite, inquit, infãntem vivum in duas partes; & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri. Dixit autem mulier, cujus filius erat vivus, ad regem, (commõta sunt quippè viscera ejus super filio suo.) Obsecro dõmine, date illi infãntem vivum, & nolite interficere eum. E contrario illa dicèbat: Nec mihi, nec tibi sit; sed dividatur. Respondit rex, & ait: Date huic infãntem vivum & non occidatur: hæc est enim mater ejus. Audivit itaque omnis Israël judicium, quod judicasset rex, & timuerunt regem, videntes sapièntiam Dei esse in eo ad faciendum judicium.

FERIA TERTIA.

Lectio libri Exodi.

IN dièbus illis: Locutus est Dõminus ad Mõysen, dicens: Descende de monte: peccavit pòpulus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti. Recesserunt citò de via, quam ostendisti eis: feceruntque sibi vitulum conflatilem, & adoraverunt, atque immolantes ei hõstias, dixerunt: Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxerunt de Terra Ægypti. Rursumque ait Dõminus ad Mõysen: Cerno quod pòpulus iste duræ cervicis sit, dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciãque te ingentem magnam. Mõyses autem orabat Dõnum Deum suum, dicens: Cũr, Dõmine, irascitur furor tuus contra

Exod.
32. b

pò-

pópulum tuum, quem eduxisti de terra Ægypti in fortitudine magna, & in manu robústa? Ne quæso dicant Ægyptii: Cállidè edúxit eos, ut interficeret in montibus, & deleret è terra: quiéscat ira tua, & esto placabilis super nequítia pópuli tui. Recordáre Abraham, Isaac, & Israël servórum tuórum, quibus jurásti per temetípsum, dicens: Multiplicábo semen vestrum sicút stéllas cœli: & univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, & possidébítis eam sempèr. Placátusque est Dóminus ne fáceret malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

FERIA QUARTA.

PROPHETIA.

Léctio Ezechiélis Prophétæ.

HÆc dicit Dóminus Deus: Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter Gentes, quod polluístis in médio eárum: ut sciant Gentes quia ego Dóminus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippè vos de Géntibus, & congregábo vos de univérsis terris, & addúcám vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, & mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris, & ab univérsis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, & spíritum novum ponam in médio vestri: &

Eze-
chiel.
36.

áu-

áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum. Et spíritum meum ponam in médio vestri: & fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, & júdicia mea custodiátis, & operémíni. Et habitábítis in terra, quam dedi pátribus vestris: & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum: dicit Dóminus omnipotens.

EPÍSTOLA.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

HÆc dicit Dóminus Deus: Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere perversè, discite benefácere: quærite júdiciam, subveníte opprésso, júdicáte pupílló, deféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus:

Isai.
1. d.

si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velút lana alba erunt. Si voluerítis, & audierítis me, bona terræ comedétis: dicit Dóminus omnipotens.

FERIA QUINTA.

Léctio libri Regum.

IN diébus illis: Venit múlíer Sunamítis ad Eliséum in montem Carméli: cumque vidisset eam vir Dei econtrà, ait ad Giézi púerum suum: Ecce Sunamítis illa. Vade ergo in occursum ejus, & dic ei: Rectènè ágitur circa te, & circa virum tuum & circa filium tuum? Quæ respondit: Rectè. Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehéndit pedes ejus, & accessit

4.
Reg.
4. d.

Gie-

Giézi ut amovêret eam. Et ait homo Dei: Dimitte illam: ánima enim ejus in amaritúdine est, & Dóminus celávit à me, & non indicávit mihi. Quæ dixit illi: Numquid petívi filium à dómno meo? Numquid non dixi tibi: Ne illúdas me? Et ille ait ad Giézi: Accíngelumbos tuos, & tolle báculum meum in manu tua, & vade. Si occurrerit tibi homo, non salútes eum: & si salutáverit te quispiam, non respóndas illi: & pones báculum meum super fáciem púeri. Porro mater púeri ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, non dimíttam te. Surrexit ergo, & secútus est eam. Giézi autem præcésserat ante eos, & posúerat báculum super fáciem púeri, & non erat vox, neque sensus: reversusque est in occursum

ejus, & nuntiávit ei, dicens: Non surrexit puer. Ingressus est ergo Elisêus domum: & ecce, puer mórtuus jacebat in lectulo ejus: ingressusque clausit óstium super se, & super púerum: & orávit ad Dóminum. Et ascendit, & incubuit super púerum: posuitque os suum super os ejus, & óculos suos super óculos ejus, & manus suas super manus ejus: & incurvávit se super eum, & calefacta est caro púeri. At ille reversus deambulavit in domo, semel húc atque ilúc: & ascendit, & incubuit super eum: & oscitávit puer séptiès, aperuitque óculos. At ille vocávit Giézi & dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingressa est ad eum. Qui ait: Tolle filium tuum. Venit illa, & córruit ad pedes ejus, &

ado-

adorávit super terram: tulitque filium suum, & egressa est; & Elisêus reversus est in Gálgala.

FERIA SEXTA.

Léctio libri Regum.

IN diébus illis: Ægro-távit filius mulieris matrisfamilias, & erat languor fortísimus, ita ut non remanêret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememoraréntur iniquitâtes meæ, & interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, & portávit in coenáculum ubi ipse manébat, & posuit super lectulum suum, & clamávit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, etiám nè víduam, apud quam ego utcúm-

què sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vicibus, & clamávit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertátur óbsecro ánima púeri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dóminus vocem Eliæ, & reversa est ánima púeri intra eum, & revixit. Tulitque Elias púerum, & depósuit eum de coenáculo in inferiorem domum, & tradidit matri suæ, & ait illi: En vivit filius tuus. Dixitque mulier ad Eliam: Nunc in isto cognóvi quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est.

I

SAB-